

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาภาษาไทยกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ผู้วิจัยใช้แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 4 ด้าน คือ

1. เจตคติด้านคุณค่าความสำคัญและประโยชน์ของวิชาภาษาไทย
2. เจตคติด้านการนำวิชาภาษาไทยไปใช้
3. เจตคติด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิชาภาษาไทย
4. เจตคติด้านความนิยมชมชอบต่อวิชาภาษาไทย

ตอนที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาภาษาไทยกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียงในตารางที่ 3 ถึงตารางที่ 7 ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 4 ด้าน คือ

1. เจตคติด้านคุณค่าความสำคัญและประโยชน์ของวิชาภาษาไทย
2. เจตคติด้านการนำวิชาภาษาไทยไปใช้
3. เจตคติด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิชาภาษาไทย
4. เจตคติด้านความนิยมชมชอบต่อวิชาภาษาไทย

โดยเสนอผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 3 ถึง ตารางที่ 7 ดังนี้

ตารางที่ 3 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของเจตคติด้านคุณค่า
ความสำคัญและประโยชน์ของวิชาภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับเจตคติ		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1.	ภาษาไทยแสดงเอกลักษณ์ความเป็นไทย	3.70	0.47	เจตคติทางบวก
2.	ภาษาไทยมีความสำคัญในการติดต่อสื่อสาร	3.52	0.55	เจตคติทางบวก
3.	ภาษาไทยช่วยอนุรักษ์วัฒนธรรมของชาติ	3.49	0.57	เจตคติทางบวก
4.	วิชาภาษาไทยไม่ใช่วิชาสำคัญในัจจุบัน	3.19	0.77	เจตคติทางบวก
5.	วิชาภาษาไทยไม่ให้ความรู้ใหม่แก่ผู้เรียน	2.96	0.85	เจตคติทางบวก
6.	วิชาภาษาไทยช่วยปรับปรุงบุคลิกภาพของผู้เรียน	3.15	0.60	เจตคติทางบวก
7.	วิชาภาษาไทยช่วยให้คนไทยเกิดความสามัคคี เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน	3.26	0.61	เจตคติทางบวก
8.	วิชาภาษาไทยช่วยสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง ให้แก่ผู้เรียน	3.22	0.60	เจตคติทางบวก
9.	วิชาหลักภาษาไทยเป็นวิชาที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ ภาษาไทยได้ถูกต้อง	3.59	0.55	เจตคติทางบวก
10.	วิชาวรรณคดีไทยช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิด สร้างสรรค์และช่วยจรรโลงจิตใจ	3.29	0.53	เจตคติทางบวก
11.	วิชาหลักภาษาไทยไม่ควรกำหนดให้เป็นวิชา บังคับ	3.07	0.78	เจตคติทางบวก
12.	วิชาภาษาไทยไม่มีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต	3.00	0.98	เจตคติทางบวก
13.	วิชาภาษาไทยทำให้เกิดทักษะในการแสวงหา ความรู้	3.26	0.98	เจตคติทางบวก
14.	วิชาภาษาไทยทำให้ผู้เรียนเป็นคนล้าสมัย	3.27	0.68	เจตคติทางบวก
15.	วิชาภาษาไทยเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียน วิชาอื่น ๆ	3.43	0.60	เจตคติทางบวก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับ เจตคติ		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
16.	วิชาภาษาไทย เป็นวิชาที่ให้ความสนุกสนาน เพลินเพลิน	3.04	0.60	เจตคติทางบวก
17.	วิชาภาษาไทย ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน เรียนรู้ อย่างกว้างขวาง	2.84	0.80	เจตคติทางบวก
18.	วิชาภาษาไทย ช่วยทำให้ผู้เรียนสามารถประกอบ กิจการต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.10	0.72	เจตคติทางบวก
19.	ผู้เรียนวิชาภาษาไทย เก่งจะเรียนวิชาอื่น เก่งด้วย	2.60	0.74	เจตคติทางบวก
20.	ผู้เรียนวิชาภาษาไทย จำเป็นต้องฝึกฝนทักษะ ในการใช้ภาษาไทย ทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างสม่ำเสมอ	3.51	0.57	เจตคติทางบวก
21.	สถานศึกษา ไม่ควรจัดเวลาเรียนวิชาภาษาไทย ให้มากไปกว่านี้	2.53	0.76	เจตคติทางบวก
22.	ข้าพเจ้า เรียนวิชาภาษาไทย เพราะหลักสูตร บังคับ	2.72	0.80	เจตคติทางบวก
23.	ข้าพเจ้า ไม่อยาก ให้เพิ่มหน่วยกิตวิชาภาษาไทย	2.53	0.77	เจตคติทางบวก
24.	สถานศึกษา ควรเชิญผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาไทย มาให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยแก่นักศึกษา	3.22	0.64	เจตคติทางบวก
25.	หากกำหนดให้วิชาภาษาไทย เป็นวิชาเลือก ข้าพเจ้า จะไม่เลือกเรียน	2.95	0.70	เจตคติทางบวก
26.	วิชาภาษาไทย ไม่ควรจัด ให้เป็นวิชาบังคับสำหรับ ผู้สอบเข้ามหาวิทยาลัย	2.92	0.81	เจตคติทางบวก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับเจตคติ		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
27.	คนที่ประสบความสำเร็จในชีวิตไม่จำเป็นต้อง มีทักษะในการใช้ภาษาที่ดีก็ได้	2.88	0.87	เจตคติทางบวก
28.	ในการดำรงชีวิตประจำวันไม่ต้องอาศัยความรู้ ทางภาษาไทย	3.13	0.86	เจตคติทางบวก
	รวม	3.12	0.29	เจตคติทางบวก

จากตารางที่ 3 ปรากฏว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติด้านคุณค่าความสำคัญ และประโยชน์ของวิชาภาษาไทยโดยเฉลี่ยทางบวก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติทางบวกเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานเลขคณิตสูงสุดคือ ภาษาไทยแสดงเอกลักษณ์ความเป็นไทย ($\bar{X} = 3.70$) รองลงมาคือ วิชาหลักภาษาไทยเป็นวิชาที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง ($\bar{X} = 3.59$) และภาษาไทยมีความสำคัญในการติดต่อสื่อสาร ($\bar{X} = 3.52$)

ตารางที่ 4 ค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของเจตคติด้านการ
นำวิชาภาษาไทยไปใช้ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับเจตคติ		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1.	ข้าพเจ้าสามารถใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวันได้โดยไม่ต้องใช้ความรู้วิชา ภาษาไทย	2.62	0.83	เจตคติทางบวก
2.	ครูสามารถนำความรู้วิชาภาษาไทยไปใช้เพื่อ ให้การสอนมีประสิทธิภาพได้	3.31	0.57	เจตคติทางบวก
3.	ครูพลศึกษาไม่จำเป็นต้องมีความรู้วิชาภาษาไทย ก็สอนนักเรียนได้	3.14	0.74	เจตคติทางบวก
4.	การเรียนทักษะการฟังสามารถนำมาประยุกต์ ใช้ให้เกิดวิจรรย์ญาณในชีวิตประจำวัน	3.19	0.56	เจตคติทางบวก
5.	การเรียนทักษะการพูดสามารถนำมาประยุกต์ ใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน	3.33	0.56	เจตคติทางบวก
6.	การเรียนทักษะการอ่านสามารถนำมาประยุกต์ ใช้ในการวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่านในชีวิต ประจำวัน	3.29	0.53	เจตคติทางบวก
7.	การเรียนทักษะการเขียนสามารถนำมาประยุกต์ ใช้ในการติดต่อสื่อสารตามความคิดตาม ความต้องการ	3.23	0.56	เจตคติทางบวก
8.	ความรู้วิชาภาษาไทยไม่จำเป็นต้องนำมาใช้ ในการประกอบอาชีพต่าง ๆ	2.93	0.78	เจตคติทางบวก
9.	กฎเกณฑ์ทางภาษาจากหลักภาษาไทยสามารถ นำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.14	0.57	เจตคติทางบวก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับเจตคติ		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
10.	ข้อคิดที่ได้จากวรรณคดีไทยสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.20	0.59	เจตคติทางบวก
	รวม	3.14	0.34	เจตคติทางบวก

จากตารางที่ 4 ปรากฏว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติด้านการนำวิชาภาษาไทยไปใช้โดยเฉลี่ยทางบวก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติทางบวกเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานเลขคณิตสูงสุดคือ การเรียนทักษะการพูดสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.33$) รองลงมาคือ ครูสามารถนำความรู้วิชาภาษาไทยไปใช้เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพได้ ($\bar{X} = 3.31$) และการเรียนทักษะการอ่านสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่านในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.29$)

ตารางที่ 5 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของเจตคติด้านการ
มีส่วนร่วมในกิจกรรมวิชาภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับเจตคติ		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1.	ข้าพเจ้าชอบร่วมทำกิจกรรมวิชาภาษาไทย	2.79	0.74	เจตคติทางบวก
2.	ข้าพเจ้าชอบส่งผลงานทางภาษาไทยเข้า ร่วมประกวดเสมอ	2.62	0.67	เจตคติทางบวก
3.	การทำกิจกรรมวิชาภาษาไทยเป็นการ เสียเวลา	3.05	0.65	เจตคติทางบวก
4.	หากสถานศึกษาจัดตั้งชุมนุมภาษาไทย ข้าพเจ้าจะไม่สมัครเป็นสมาชิก	2.77	0.69	เจตคติทางบวก
5.	ข้าพเจ้าชอบเข้าร่วมแข่งขันตอบปัญหาทาง ภาษาไทย	2.70	0.70	เจตคติทางบวก
6.	ข้าพเจ้าไม่ชอบเข้าร่วมกิจกรรม เสริม ความรู้ภาษาไทย	2.83	0.70	เจตคติทางบวก
7.	ข้าพเจ้าชอบเข้าร่วมฟังการอภิปราย บรรยาย และการโต้วาทีเกี่ยวกับภาษาไทย	3.11	0.65	เจตคติทางบวก
8.	ข้าพเจ้าชอบร่วมอภิปรายและโต้วาทีเกี่ยวกับ ภาษาไทย	2.84	0.70	เจตคติทางบวก
9.	ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจหากมีโอกาสดำเนินงาน ร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาไทย	2.56	0.74	เจตคติทางบวก
10.	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อต้องร่วมจัด นิทรรศการทางภาษาไทย	2.83	0.68	เจตคติทางบวก
11.	ข้าพเจ้าชอบไปศึกษานอกสถานที่เพื่อหา ความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย	3.06	0.70	เจตคติทางบวก

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับเจตคติ		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
12.	ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจ เมื่อต้องแต่งคำประพันธ์ เกี่ยวกับภาษาไทย	2.56	0.79	เจตคติทางบวก
13.	ข้าพเจ้าไม่ชอบร่วมแสดงละครที่เกี่ยวกับ วรรณคดีไทย	2.75	0.77	เจตคติทางบวก
14.	ข้าพเจ้าไม่ชอบร่วมจัดทำจุลสาร ข่าวสาร เอกสารประกอบการเรียนวิชาภาษาไทย	2.68	0.77	เจตคติทางบวก
15.	ข้าพเจ้าชอบคิดตามข่าว เกี่ยวกับกิจกรรม ภาษาไทย	2.86	0.65	เจตคติทางบวก
16.	หากมีการจัดนิทรรศการ เกี่ยวกับภาษาไทย ข้าพเจ้าจะไม่ไปดู	2.82	0.74	เจตคติทางบวก
17.	การทำกิจกรรมวิชาภาษาไทยช่วยให้ข้าพเจ้า มีทักษะทางภาษาไทยดีขึ้น	3.16	0.62	เจตคติทางบวก
	รวม	2.82	0.38	เจตคติทางบวก

จากตารางที่ 5 ปรากฏว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิชาภาษาไทยโดยเฉลี่ยทางบวก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติทางบวก เรียงตามลำดับค่ามัธยฐาน เลขคณิตสูงสุดคือ การทำกิจกรรมวิชาภาษาไทยช่วยให้นักศึกษามีทักษะทางภาษาไทยดีขึ้น ($\bar{X} = 3.16$) รองลงมาคือ นักศึกษาชอบ เข้าร่วมฟังการอภิปราย บรรยาย และการได้วาทีเกี่ยวกับภาษาไทย ($\bar{X} = 3.11$) และนักศึกษาชอบไปศึกษานอกสถานที่ เพื่อหาความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย ($\bar{X} = 3.06$)

ตารางที่ 6 ค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของเจตคติด้านความนิยม
ชมชอบต่อวิชาภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับ เจตคติ		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1.	ข้าพเจ้าอยากจะสอบวิชาภาษาไทยให้ได้ คะแนนดี	3.47	0.56	เจตคติทางบวก
2.	ข้าพเจ้าภาคภูมิใจที่มีภาษาไทย เป็นภาษา ประจำชาติ	3.64	0.51	เจตคติทางบวก
3.	ข้าพเจ้าชอบ เรียนวิชาภาษาไทย	3.10	0.70	เจตคติทางบวก
4.	ข้าพเจ้าไม่ชอบให้มีการ เรียนวิชาภาษาไทย ทุกภาคการศึกษา	2.92	0.76	เจตคติทางบวก
5.	ข้าพเจ้าไม่ชอบ เข้าห้อง เรียน เมื่อถึง เวลา เรียนวิชาภาษาไทย	3.03	0.67	เจตคติทางบวก
6.	ข้าพเจ้าชื่นชมและยกย่องผลงานของกวีไทย	3.42	0.63	เจตคติทางบวก
7.	ข้าพเจ้าชอบศึกษาประวัติและผลงานของกวีไทย	3.16	0.67	เจตคติทางบวก
8.	ข้าพเจ้าไม่ชอบทำการบ้านวิชาภาษาไทย	2.90	0.69	เจตคติทางบวก
9.	ข้าพเจ้ารู้สึก เบื่อหน่าย เมื่อต้องการอ่าน วรรณคดีไทย	2.87	0.75	เจตคติทางบวก
10.	ข้าพเจ้ารู้สึก เบื่อหน่าย เมื่อต้องเรียนวิชา หลักภาษาไทย	2.75	0.76	เจตคติทางบวก
11.	ข้าพเจ้าอยากให้ถึงชั่วโมง เรียนวิชาภาษาไทย เร็ว ๆ	2.83	0.65	เจตคติทางบวก
12.	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน เมื่อ เรียน วิชาภาษาไทย	2.98	0.69	เจตคติทางบวก
13.	ข้าพเจ้ามักจะง่วงนอน เมื่อเรียนวิชาภาษาไทย	2.72	0.79	เจตคติทางบวก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับ เจตคติ		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
14.	ข้าพเจ้าอยากให้ลดจำนวนชั่วโมงเรียนวิชา ภาษาไทย	2.80	0.71	เจตคติทางบวก
15.	ข้าพเจ้ากระตือรือร้น เมื่อถึงเวลาเรียน วิชาภาษาไทย	2.95	0.68	เจตคติทางบวก
	รวม	3.04	0.39	เจตคติทางบวก

จากตารางที่ 6 ปรากฏว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา มีเจตคติด้านความนิยมชมชอบต่อ วิชาภาษาไทยโดยเฉลี่ยทางบวก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา มีเจตคติทางบวก เรียงตามลำดับค่ามัธยฐาน เลขคณิตสูงสุดคือ นักศึกษาภาคภูมิใจที่มีภาษาไทยเป็น ภาษาประจำชาติ ($\bar{X} = 3.64$) รองลงมาคือ นักศึกษาอยากจะสอบวิชาภาษาไทยให้ได้คะแนนดี ($\bar{X} = 3.47$) และนักศึกษาชื่นชมและยกย่องผลงานของกวีไทย ($\bar{X} = 3.42$)

ตารางที่ 7 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของเจตคติต่อ
วิชาภาษาไทยของนักศึกษาริทยาลัยพลศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับเจตคติ		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1.	เจตคติด้านคุณค่าความสำคัญและประโยชน์ ของวิชาภาษาไทย	3.12	0.29	เจตคติทางบวก
2.	เจตคติด้านการนำวิชาภาษาไทยไปใช้	3.14	0.34	เจตคติทางบวก
3.	เจตคติด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิชา ภาษาไทย	2.82	0.38	เจตคติทางบวก
4.	เจตคติด้านความนิยมชมชอบต่อวิชาภาษาไทย	3.04	0.39	เจตคติทางบวก
เจตคติต่อวิชาภาษาไทย (รวม)		3.03	0.61	เจตคติทางบวก

จากตารางที่ 7 ปรากฏว่า นักศึกษาริทยาลัยพลศึกษามีเจตคติต่อวิชาภาษาไทยทางบวกเรียงตามลำดับค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงไปต่ำคือ เจตคติด้านการนำวิชาภาษาไทยไปใช้ ($\bar{X} = 3.14$) เจตคติด้านคุณค่าความสำคัญและประโยชน์ของวิชาภาษาไทย ($\bar{X} = 3.12$) เจตคติด้านความนิยมชมชอบต่อวิชาภาษาไทย ($\bar{X} = 3.04$) และเจตคติด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิชาภาษาไทย ($\bar{X} = 2.82$)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาภาษาไทยกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักศึกษาริทยาลัยพลศึกษา

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) ระหว่างคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาไทยกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของตัวอย่างประชากร จำนวน 530 คน มีค่าเท่ากับ 0.1373 และจากการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยการทดสอบค่า t-test ได้ค่า t เท่ากับ 3.18 มากกว่าค่า t จากตารางที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.58 ดังนั้นเจตคติต่อวิชาภาษาไทยจึงมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักศึกษาริทยาลัยพลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01